

Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries

(Conclòs el 2 d'octubre de 1973)

(Entrada en vigor l'1 d'agost de 1976)

Els estats signataris d'aquest Conveni;

Amb el desig d'establir disposicions comunes que regulin el reconeixement i l'execució recíprocs de les decisions relatives a les pensions compensatòries envers els adults;

Amb el desig de coordinar aquestes disposicions i les del Conveni del 15 d'abril de 1958 relatiu al reconeixement i a l'execució de les decisions en matèria de pensions compensatòries envers els menors;

Han decidit de concloure un Conveni a aquest efecte i han convingut les disposicions següents:

CAPÍTOL I Àmbit d'aplicació del conveni

Article 1

Aquest Conveni s'aplica a les decisions en matèria de pensions compensatòries que es deriven de les relacions de família, parentiu, matrimoni o afinitat, incloent-hi les pensions compensatòries envers un fill no legítim, dictades per les autoritats judicials o administratives d'un estat contractant entre:

1. un creditor i un deutor d'una pensió compensatòria; o
2. un deutor d'una pensió compensatòria i una institució pública que persegueixin el reembors de la prestació facilitada al creditor d'una pensió compensatòria.

S'aplica també als pactes concertats en aquesta matèria davant aquestes autoritats i entre aquestes persones.

Article 2

El Conveni s'aplica a les decisions i als pactes sigui quina sigui la denominació.

S'aplica igualment a les decisions o als pactes que modifiquen una decisió o un pacte anterior, fins i tot en cas que aquests provinguessin d'un estat no contractant.

S'aplica sense tenir en compte el caràcter internacional o intern de la reclamació de la pensió compensatòria i sigui quina sigui la nacionalitat o la residència habitual de les parts.

Article 3

Si la decisió o el pacte no es refereix únicament a la pensió compensatòria, l'efecte del Conveni roman limitat a aquesta pensió compensatòria.

CAPÍTOL II *Condicions del reconeixement i l'execució de les decisions*

Article 4

La decisió dictada en un estat contractant ha de ser reconeguda o declarada executòria en un altre estat contractant:

1. si ha estat dictada per una autoritat considerada competent en el sentit dels articles 7 o 8; i
2. si ja no pot ser objecte d'un recurs ordinari a l'estat d'origen.

Les decisions executòries provisionals i les mesures provisionals, tot i que siguin susceptibles de recurs ordinari, es reconeixen o es declaren executòries en l'estat requerit si decisions similars es poden dictar i executar en aquest estat.

Article 5

El reconeixement o l'execució de la decisió pot ser, tanmateix, denegat:

1. si el reconeixement o l'execució de la decisió és manifestament incompatible amb l'ordre públic de l'estat requerit; o
2. si la decisió resulta d'un frau comès en el procediment; o
3. si hi ha pendent un litigi entre les mateixes parts i sobre el mateix assumpte davant una autoritat de l'estat requerit i aquesta autoritat era la primera a conèixer aquests litigis; o
4. si la decisió és incompatible amb una altra decisió dictada entre les mateixes parts i sobre el mateix objecte, tant en l'estat requerit com en un altre estat, sempre que aquesta darrera decisió reuneix les condicions necessàries per al seu reconeixement i la seva execució en l'estat requerit.

Article 6

Sense perjudici del que disposa l'article 5, una decisió dictada en rebel·lia només es reconeix o es declara executòria si l'avís d'inici del procés, que conté els elements essencials de la demanda, s'ha notificat a la part declarada en rebel·lia de conformitat amb el dret de l'estat d'origen i si, tenint en compte les circumstàncies, aquesta part ha disposat d'un termini suficient per presentar la seva defensa.

Article 7

L'autoritat de l'estat d'origen es considera competent en el sentit del Conveni:

1. si el deutor o el creditor de la pensió compensatòria tenia la seva residència habitual a l'estat d'origen en el moment de l'inici del procediment; o
2. si el deutor i el creditor de la pensió compensatòria tenien la nacionalitat de l'estat d'origen en el moment de l'inici del procediment; o
3. si el demandat s'hagués sotmès a la competència d'aquesta autoritat, o bé expressament, o bé manifestant-se sobre el fons sense fer objeccions a la competència.

Article 8

Sense perjudici del que disposa l'article 7, l'autoritat d'un estat contractant que hagi resolt sobre la reclamació d'una pensió compensatòria es considera competent en el sentit del Conveni si aquesta compensació es deu per raó d'un divorci, una separació, una anul·lació o una nul·litat matrimonial, obtinguda davant una autoritat d'aquest estat reconeguda competent en aquesta matèria, segons el dret de l'estat requerit.

Article 9

L'autoritat de l'estat requerit està obligada per les constatacions de fet sobre el fons sobre les quals l'autoritat de l'estat d'origen ha fonamentat la seva competència jurisdiccional.

Article 10

Quan la decisió recau en diversos fonaments de la demanda d'una pensió compensatòria i quan el reconeixement o l'execució no poden ser concedits per a la totalitat, l'autoritat de l'estat requerit aplica el Conveni a la part de la decisió que pot ser reconeguda o declarada executòria.

Article 11

Quan la decisió ha ordenat la prestació de la pensió compensatòria per pagaments periòdics, l'execució es concedeix tant per als pagaments vençuts com per als pagaments pendents de venciment.

Article 12

L'autoritat de l'estat requerit no duu a terme cap examen del fons de la decisió, llevat que el Conveni ho disposi altrament.

CAPÍTOL III *Procediment de reconeixement i d'execució de les decisions*

Article 13

El procediment de reconeixement o d'execució de la decisió es regeix pel dret de l'estat requerit, llevat que el Conveni ho disposi altrament.

Article 14

Sempre es pot sol·licitar el reconeixement o l'execució parcial d'una decisió.

Article 15

El creditor de la pensió compensatòria que a l'estat d'origen ha tingut assistència judicial, en la totalitat o en part, o una exempció de despeses i costos judicials, té dret, en tot procediment de reconeixement o d'execució, a l'assistència més favorable o l'exempció més àmplia prevista pel dret de l'estat requerit.

Article 16

No es pot imposar cap fiança ni cap dipòsit, sigui quina sigui la denominació, per garantir el pagament de les despeses i els costos judicials en els procediments previstos pel Conveni.

Article 17

La part que invoca el reconeixement o que demana l'execució d'una decisió ha de presentar:

1. una còpia literal i autèntica de la decisió;
2. tot document que pugui provar que la decisió ja no pot ser objecte de recurs ordinari a l'estat d'origen i, si escau, que hi és executòria;
3. si es tracta d'una decisió dictada en rebel·lia, l'original o una còpia certificada com autèntica de qualsevol document que pugui provar que l'avís d'inici del procés, que conté els elements essencials de la demanda, s'ha notificat degudament a la part declarada en rebel·lia, de conformitat amb el dret de l'estat d'origen;
4. si escau, tot document que pugui provar que ha obtingut assistència judicial o una exempció de les despeses i els costos judicials a l'estat d'origen;
5. llevat de la dispensa de l'autoritat de l'estat requerit, la traducció certificada com a autèntica dels documents esmentats més amunt.

Si no es pot presentar qualsevol d'aquests documents o si el contingut de la decisió no permet que l'autoritat de l'estat requerit verifiqui si les condicions del Conveni es compleixen, aquesta autoritat fixa un termini per presentar tots els documents necessaris.

No es pot exigir cap legalització ni cap altre tipus de formalitat.

CAPÍTOL IV – Disposicions complementàries relatives a les institucions públiques

Article 18

Es reconeix i es declara executòria, de conformitat amb el Conveni, una decisió dictada contra el deutor d'una pensió compensatòria quan ho insta una institució pública que persegueix el reembors de les prestacions facilitades al creditor de la pensió compensatòria.

1. si aquest reembors es pot obtenir per aquesta institució pública segons la llei que la regeix; i
2. si l'existència d'una pensió compensatòria entre aquest creditor i aquest deutor està prevista per la llei nacional aplicable d'acord amb el dret internacional privat de l'estat requerit.

Article 19

Una institució pública pot, fins al límit de les prestacions subministrades al creditor, demanar el reconeixement o l'execució d'una decisió dictada entre el creditor i el deutor de la pensió compensatòria, si està autoritzada de ple dret a demanar el reconeixement o sol·licitar l'execució de la decisió en lloc del creditor, d'acord amb la legislació a la qual està subjecta.

Article 20

Sense perjudici d'allò que disposa l'article 17, la institució pública que demana el reconeixement o que sol·licita l'execució d'una decisió ha de presentar qualsevol document necessari per provar que compleix amb els requisits de l'article 18, apartat 1, o de l'article 19, i que les prestacions s'han subministrat al creditor de la pensió compensatòria.

CAPÍTOL V – Pactes

Article 21

Un pacte executori a l'estat d'origen es reconeix i es declara executori en les mateixes condicions que les decisions, sempre que aquestes condicions hi siguin aplicables.

CAPÍTOL VI – Disposicions diverses

Article 22

Un estat contractant, la legislació del qual imposa restriccions a les transferències de capital, concedeix la màxima prioritat a les transferències de

capital destinades a satisfer una pensió compensatòria o a saldar les despeses i els costos judicials relacionats amb qualsevol demanda regulada pel Conveni.

Article 23

Amb el propòsit d'obtenir el reconeixement o l'execució d'una decisió o d'un pacte, el Conveni no impedeix l'aplicació d'un altre instrument internacional en vigor a l'estat d'origen i a l'estat requerit o d'una altra normativa de l'estat requerit.

Article 24

El Conveni és aplicable sigui quina sigui la data en què es va dictar la decisió.

Si la decisió s'ha dictat abans de l'entrada en vigor del Conveni entre l'estat d'origen i l'estat requerit, només es declara executòria en aquest darrer estat pels pagaments amb venciment posterior a la data d'entrada en vigor.

Article 25

Tot estat contractant pot declarar, en qualsevol moment, que les disposicions del Conveni també s'aplicaran, en relació amb els estats que hagin fet la mateixa declaració, a tot document públic, executori a l'estat d'origen, emès per o davant d'una autoritat o d'un funcionari públic, sempre que aquestes disposicions puguin ser aplicades a aquests documents públics.

Article 26

Qualsevol estat contractant pot, de conformitat amb l'article 34, reservar-se el dret de no reconèixer ni executar:

1. una decisió o un pacte, sempre que es refereixi a una pensió compensatòria deguda per al període posterior al matrimoni del creditor o al compliment dels vint-i-un anys d'aquest creditor, excepte si el creditor és o era el cònjuge del deutor d'una pensió compensatòria;
2. una decisió o un pacte en matèria de pensió compensatòria
 - a) entre col·laterals;
 - b) entre afins;
3. una decisió o un pacte que no prevegi el pagament periòdic de la pensió compensatòria.

L'estat contractant que ha fet una reserva no té dret de demanar l'aplicació del Conveni a les decisions i als pactes exclosos en la seva reserva.

Article 27

Si un estat contractant disposa, en matèria de pensions compensatòries, de dos o més lleis aplicables a categories diferents de persones, qualsevol

referència a la legislació d'aquest estat s'entén que es refereix a la llei que la seva legislació determina com a aplicable a una categoria particular de persones.

Article 28

Si un estat contractant està integrat per dues o més divisions territorials en les quals s'apliquen ordenaments jurídics diferents al reconeixement i a l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries:

1. qualsevol referència a la legislació, al procediment o a l'autoritat de l'estat d'origen s'entén que fa referència a la legislació, al procediment o a l'autoritat de la divisió territorial on la decisió s'ha dictat;
2. qualsevol referència a la legislació, al procediment o a l'autoritat de l'estat requerit s'entén que fa referència a la legislació, al procediment o a l'autoritat de la divisió territorial on es demana el reconeixement o l'execució;
3. qualsevol referència feta, en aplicació dels apartats 1 i 2, ja sigui a la legislació o al procediment de l'estat d'origen, ja sigui a la legislació o al procediment de l'estat requerit, s'interpreta en el sentit que comprèn qualsevol normativa o principi legals oportuns de l'estat contractant aplicables a les divisions territorials que l'integren;
4. tota referència a la residència habitual del creditor o del deutor d'una pensió compensatòria a l'estat d'origen, s'entén que fa referència a la seva residència habitual en la divisió territorial on s'ha dictat la decisió.

Qualsevol estat contractant pot, en qualsevol moment, declarar que no aplica una o diverses d'aquestes regles precedents a una o diverses disposicions del Conveni.

Article 29

Aquest Conveni substitueix, amb relació als estats que en són part, el Conveni sobre el reconeixement i l'execució de decisions en matèria de pensions compensatòries envers els menors, conclòs a l'Haia, el 15 d'abril de 1958.

CAPÍTOL VII – Disposicions finals

Article 30

El Conveni està obert a la signatura dels estats que eren membres de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat en la seva dotzena sessió.

Es ratifica, s'accepta o s'aprova i els instruments de ratificació, d'acceptació o d'aprovació es dipositen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

Article 31

Qualsevol estat que hagi esdevingut membre de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat després de la dotzena sessió, o que pertanyi a l'Organització de les Nacions Unides o a una de les seves agències especialitzades, o sigui part en l'Estatut de la Cort Internacional de Justícia, podrà adherir-se a aquest Conveni després d'entrar en vigor en virtut de l'article 35, paràgraf primer.

L'instrument d'adhesió es diposita al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

L'adhesió només té efecte en les relacions entre l'estat adherit i els estats contractants que no hi hagin fet cap objecció en contra, en el termini de dotze mesos després de la recepció de la notificació prevista a l'apartat 3 de l'article 37. Aquesta objecció també la pot fer qualsevol estat membre en el moment d'una ratificació, d'una acceptació o d'una aprovació del Conveni posterior a l'adhesió. Aquestes objeccions es notifiquen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

Article 32

Qualsevol estat, en el moment de la signatura, de la ratificació, de l'aprovació, de l'acceptació o de l'adhesió, pot declarar que el Conveni es fa extensiu al conjunt de territoris les relacions internacionals dels quals n'és responsable, o a un o a diversos d'aquests territoris. Aquesta declaració és efectiva en el moment en què el Conveni entra en vigor per a aquest estat.

En qualsevol moment posterior, aquestes extensions es notifiquen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

L'extensió té efecte en les relacions entre els estats contractants que, en els dotze mesos següents a la recepció de la notificació prevista a l'article 37, apartat 4, no hi hagin formulat una objecció en contra, i el territori o els territoris les relacions internacionals dels quals n'és responsable l'estat en qüestió, i per al qual o els quals s'hauria fet la notificació.

Aquesta objecció també pot ser formulada per qualsevol estat membre en el moment d'una ratificació, una acceptació o una aprovació posterior a l'extensió.

Aquestes objeccions es notifiquen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

Article 33

Si un estat contractant comprèn dues o més divisions territorials en les quals s'apliquen legislacions diferents pel que fa al reconeixement i a l'execució de les decisions en matèria de pensions compensatòries, aquest estat pot, en el moment de la signatura, la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió, declarar que aquest Conveni s'estén a totes aquestes divisions territorials o

únicament a una o a diverses d'aquestes divisions i pot modificar aquesta declaració fent una nova declaració en qualsevol moment posterior.

Aquestes declaracions es notifiquen al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos i indiquen expressament la divisió territorial en la qual s'aplica el Conveni.

Els altres estats contractants poden negar-se a reconèixer una decisió en matèria de pensions compensatòries, si, en la data en què es demana el reconeixement, el Conveni no és aplicable a la divisió territorial en la qual s'ha obtingut la decisió.

Article 34

Qualsevol estat pot, com a màxim en el moment de la ratificació, l'acceptació, l'aprovació o l'adhesió, fer una o diverses de les reserves previstes a l'article 26. No s'admet cap altra reserva.

Qualsevol estat també pot, quan notifica una extensió del Conveni de conformitat amb l'article 32, fer una o diverses d'aquestes reserves amb efecte limitat als territoris o a alguns dels territoris als quals fa referència l'extensió.

Qualsevol estat contractant pot, en qualsevol moment, retirar una reserva que hagi fet. Aquesta retirada es notifica al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos.

La reserva deixa de tenir efecte el primer dia del tercer mes següent després de la notificació esmentada al paràgraf precedent.

Article 35

El Conveni entra en vigor el primer dia del tercer mes següent al dipòsit del tercer instrument de ratificació, acceptació o aprovació previst per l'article 30.

Després, el Conveni entra en vigor:

- per a cada estat signatari que ratifiqui, accepti o aprovi posteriorment, el primer dia del tercer mes següent al dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació;
- per a cada estat que s'hi adhereixi, el primer dia del tercer mes següent a l'expiració del termini establert a l'article 31;
- per als territoris als quals el Conveni s'ha fet extensiu, de conformitat amb l'article 32, el primer dia del tercer mes següent que segueix a l'expiració del termini establert en l'article esmentat.

Article 36

El Conveni roman en vigor durant cinc anys a partir de la data de la seva entrada en vigor, de conformitat amb el paràgraf primer de l'article 35, també

per als estats que l'han ratificat, acceptat o aprovat o que s'hi han adherit amb posterioritat.

El Conveni es renova tàcitament de cinc anys en cinc anys, llevat de denúncia.

Qualsevol denúncia es notifica al Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos almenys sis mesos abans de l'expiració del termini de cinc anys. Aquesta denúncia es pot limitar a alguns dels territoris als quals s'aplica el Conveni.

La denúncia només té efecte respecte de l'estat que l'hagi notificada. El Conveni roman en vigor per als altres estats contractants.

Article 37

El Ministeri d'Afers Estrangers dels Països Baixos notifica als estats membres de la Conferència, i als estats que s'hi han adherit, de conformitat amb les disposicions de l'article 31:

1. les signatures, les ratificacions, les acceptacions i les aprovacions a què fa referència l'article 30;
2. la data en què aquest Conveni entra en vigor, de conformitat amb les disposicions de l'article 35;
3. les adhesions previstes a l'article 31 i la data en què tenen efecte;
4. les extensions previstes a l'article 32 i la data en què tenen efecte;
5. les objeccions a les adhesions i a les extensions previstes als articles 31 i 32;
6. les declaracions esmentades als articles 25 i 32;
7. les denúncies a què fa referència l'article 36;
8. les reserves previstes als articles 26 i 34, i la retirada de reserves prevista a l'article 34.

En testimoni de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats, han signat aquest Conveni.

Fet a l'Haia, el 2 d'octubre de 1973, en francès i anglès, sent els dos textos igualment fefaents, en un sol exemplar, que serà dipositat als arxius del Govern dels Països Baixos i del qual se'n trametrà una còpia certificada conforme, per la via diplomàtica, a cadascun dels estats membres de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat en la seva dotzena sessió.

Reserva del Principat d'Andorra relativa a l'apartat 1 de l'article 26 del Conveni sobre el reconeixement i l'execució de les decisions relatives a les pensions compensatòries

“De conformitat amb el paràgraf primer de l'article 34 del Conveni, el Principat d'Andorra es reserva el dret de no reconèixer o executar les decisions i els pactes descrits a l'apartat 1 de l'article 26.”